

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiază și se adresează redacției „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserțiuni se trimit administrației „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 50 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concurse edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 60 Lei, până la 200 de cuvinte 90 Lei, de aci în sus 120 Lei
Pe jumătate de an 25 „		
Pe un pătrar de an 12 1/2 „		
Un număr 1 Leu.		
Pentru străinătate pe un an 80 Lei.		

Nr. 71 Pres. ex 1924

IOSIF

din îndurarea lui Dumnezeu Episcopul dreptcredincios al Eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului.

*Iubitului cler și popor,
și onoraților deputați la sinodul eparhiei Noastre,*

Dar, îndurare și pace dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Christos!

În baza dispozițiilor cuprinse în §§-ii 89 și 90 din Statutul organic, convocăm prin aceasta sinodul ordinar al diecezei noastre a Caransebeșului, la biserica catedrală din orașul Caransebeș, pe Dumineca Tomei, adică pe ziua de 21. Aprilie (4. Maiu) a. c., la 9 ore a. m., în care ziua, îndată după săvârșirea sfintei liturgii și invocarea Duhului Sfânt, va urma deschiderea sinodului.

De aceea invităm pe toți onorabilii deputați ai sinodului eparhial, ca în susamintita zi, la ora de faptă, să se aple în Caransebeș, ca așa sinodul — conform regulamentului pentru afacerile interne — să-și poată începe activitatea sa.

Pe lângă împărtășirea binecuvântărei noastre arhieriești, sânt

Al tuturor

Caransebeș, la 3/16 Aprilie 1924.

Cu dragoste părintească :

Dr. Iosif Traian Badescu
Episcop.

De ziua Floriilor.

„Osana Fiului lui David; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus“.
(Matei XXI, 9).

Haine cernite a îmbrăcat sf. noastră biserică deja de șase săptămâni de zile și cu cântări mai jalnice și mai pătrunzătoare, ca altă dată, ne chiamă la sînul ei, — în vederea pregătirii noastre sufletești pentru mărețea și luminată a Învierii Domnului.

Mai avem înaintea noastră o săptămână de pocăință: *săptămâna patimilor*, în care mai vârtos ni-se cade să ne întoarcem către Domnul, cutremurându-ne de mulțimea păcatelor noastre.

Și în locul cântărilor celor jalnice de până acum, biserică intonează cântări de biruință, pentru că astăzi prăznuim strălucita zi a intrării Domnului în Ierusalim.

Isus intră pentru ultima dată în Ierusalim. Poporul evreesc — în credința, că Isus este Mesia, care va întemeia împărăția cea strălucită de pe vremea lui David și a lui Solomon — îi face o primire împărătească. Întreg orașul îi iese întru întimpinare și *„cei mai mulți din popor așterneau vestimintele lor pe cale și alții tăiau stâlpi din copaci și le așterneau pe cale. Iar popoarele cele ce mergeau înainte și cele ce veneau pe urmă strigau, zicând: Osana Fiului lui David; bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului! Osana întru cei de sus!“* (Mat. XXI. v. 8—9).

Stâlpi să luăm astăzi și noi în mâinile noastre și *„Osana.....“* să strigăm și noi Domnului, căci El ne-a scăpat din robia diavolului și de sub stăpânirea morții și ne-a făcut fii și moștenitori împărăției sale cei cerești.

În Duminică Floriilor s'a împlinit cea ce s'a zis prin prorocul Zaharia, care zice: *„Ziceți fetei Sionului: Iată Împăratul tău vine la tine blând și șezând pe asină și pe mânz, fiul celei de sub jug“* (Mat. XXI. 5). Isus, împăratul cerului și al pământului, intră blând și smerit în cetatea Ierusalimului. Cel ce are scaun cerul, a intrat în Ierusalim pe mânz de asină, pentru că nu a venit să întemeieze împărăție lumească, ci o împărăție a sufletelor, din care să facă parte toți cei ce cred în Dumnezeu. Și lumea, care *„pe dânsul nu L-a cunoscut“*, îl primește ca pe un împărat, ca pe un învingător lumesc, deși el vine blând și smerit, ca să ne arate, că blândețea și umilința sunt adevăratele arme, cu cari vom putea birui ispitele și răutățile lumii acesteia.

În această strălucită zi a Duminecii Stâlpiilor, în care prăznuim intrarea triumfală a Mântuitorului în Ierusalim, — noi, cari îl cu-

noaștem și cari zi de zi ne înviorăm și îndulcim de darurile Lui, — de ce nu am așterne la picioarele Lui haina păcatelor noastre și de ce nu L-am întimpină și noi cu stâlpiile pocăinței și a faptelor bune? Dacă Isus calea cea mai bună a umilinței ne-a arătat, de ce să nu ne înoim și noi sufletul nostru în această sfântă sărbătoare cu pocăință și smerenie?

La noi Mântuitorul nu vine trupește, ca la intrarea în Ierusalim, ci duhovnicește, — în sfânta taină a cuminecăturii. În sf. cuminecătură Isus este de față în trup și în suflet, cu omenirea Sa împreună cu dumnezeirea Sa, — cum a fost odinioară pe pământ, cum L-au văzut Apostolii și poporul iudeu. În sf. cuminecătură Domnul este de față cu aceeași putere și mărire dumnezească, cu care este și în cer deadreapta Tatălui. Și toți cei ce cu vrednicie se împreună cu Christos prin sf. taină a cuminecăturii, își deschid larg porțile sufletului lor, ca să între Împăratul mărirei.

În crucea de pe Golgota este mântuirea noastră, căci numai acela dintre noi va fi tovarășul lui Isus întru mărire, care a fost tovarășul Lui și întru suferințe. Suferințele noastre, primate în lumina suferințelor lui Isus, ne sunt îndulcite, iar vieța un jug ușor de purtat. Numai prin închegarea sufletului nostru cu Christos vom putea ieși din negura suferințelor noastre la lumina înțelegerii rostului nostru pe acest pământ.

Cei ce prăznuim astăzi intrarea lui Christos în Ierusalim, dacă nu ne-am împărtășit încă, în săptămâna patimilor să grăbim a ne împărtăși în sf. taină a cuminecăturii cu cinstitul și sfântul Său trup și sânge, ca astfel să între Domnul și în cetatea sufletului nostru.

Și fiindcă Isus ne cercetează duhovnicește, noi trebuie să ne împodobim sufletele și să-L primim cu o primire mai frumoasă, decât cum era cea a poporului din Ierusalim.

Poporul Ierusalimului se desbrăca de haine și le așternea pe cale, pe unde trecea Domnul; — noi să ne desbrăcăm de haina cea întinată a păcatelor și a patimilor de tot felul și să ne îmbrăcăm în haina ce nouă a sfințeniei și a curățirii sufletești. Poporul evreesc a întimpinat pe Isus cu stâlpi de finic; — noi să-L întimpinăm cu stâlpiile faptelor bune.

Și așa curățindu-ne sufletele noastre, să prăznuim și noi intrarea sărbătorească a lui Christos în Ierusalim. Și primindu-L cu vrednicie în cetatea sufletului nostru, să-i aducem *„credința ca niște ramuri de finic și dragoste ca niște flori“*, strigându-i: *„Osana, bine este cuvântat cel ce vine întru numele Domnului, Împăratul lui Israel“* (Ioan, XII. v. 13).

Pr. S.

Concordatul cu Vaticanul

Continuând ziarul „Universul“ ancheta în chestiunea concordatului, *P. S. Sa Episcopul de Alba-Iulia Justinian Teculescu*, inspector al clerului militar, s'a exprimat astfel:

Expunerile clare și precise ale prelaților bisericei noastre ortodoxe, secondate de cele două moțiuni atât de rezolute ale preoțimei ortodoxe din capitală, proce-tează deplină lumină asupra chestiunii concordatului.

Concluziunea tuturor este: Nu ne trebuie concordatul.

Pentru ce dă zor Scaunul papal, ca să se încheie concordatul?

Ar fi de drept o naivitate, ca să se creadă, cum că Papa dorește concordatul cu România-Mare — când nu l-a avut cu cea mică — numai pentru a stabili norme de ocrotire și apărare a bisericei sale.

Toleranța desăvârșită și prea bine cunoscută a statului român, crescută adeseori până la indiferentism în special față de biserica papistașă: cazul de pe vremuri cu prozelitismele din școalele de fete, cu răposatul fost Mitropolit primat Iosif etc, iar acum de curând dispoziția cuprinsă în constituția țării, pentru deplina libertate a fiecărui cult din țară, oferă, fără îndoială, cea mai deplină garanție pentru fiecare biserică minoritară, că nici statul ca atare și nici biserica ortodoxă ca dominantă nu se va atinge întru nimic și nici odată de drepturile garantate ale confesiunilor străine.

Atunci?

Credința mea este, că Scaunul papal, compus din diplomați prea circumspecți și prudenți știe, și apreciază bine toate acestea, dar preocuparea lui e mai mult de altă natură. Este — abstracție făcând de vechea veleită-te de stăpânire lumească condamnată de însuși Mântuitorul în fața lui Pilat, când i-a răspuns: „Împărăria mea, nu este din lumea aceasta“, — îngrijorarea de biserica fraților noștri gr. catolici.

Contactul zilnic, petrecerea și conlucrarea fraților de un sânge, de o limbă, cu acelaș port și datini, la întărirea și susținerea unui stat cu un Domn, cu o stăpânire, cu o singură menire și aspirațiune pe acest pământ, este imposibil, ba chiar nefiresc, ca într'o zi să nu-i aducă și la una și aceeași credință, la una și aceeași biserică, pe cum au mai fost odată.

Iată ce cred eu despre intențiunile și dorul de concordat al Scaunului papal. Să-i aibă și mai departe pe frații greco-catolici lângă sine. Să cuprindă și biserica lor de azi, în normele și condițiile doritului concordat. Să-i țină și mai departe afară de biserica ortodoxă strămoșească, cum i-a ținut la Alba-Iulia, în marea și sfânta zi a încoronării Regelui tuturor românilor.

Dar la așa ceva noi niciodată nu le putem da mână de ajutor, socotind, că ar fi chiar un păcat față de frați, față de neam. Dinpotrivă, persistăm, în toată buna nădejde, că de ceea ce se teme Scaunul papal — cum zice și dictonul—nici nu va scăpa.

Frații gr. catolici, mai curând sau mai târziu, tot vor trebui să se întoarcă la vechea biserică strămoșească, care este cea ortodoxă, cea a celor treisprezece milioane de români. Nu vor lucra spre aceasta preoții — cum a rostit odată bărbatul cel învățat al neamului, d. N. Iorga — va lucra însă vremea și va face reunirea poporului însuși!

Deci nu ne trebuie, nu voim concordatul, — ci în locul lui concordia deplină cu toate cultele și bisericile din scumpa noastră țară.

Dr. avocat *Tudor Popescu*, secretarul „Soc. ort. naț. a femeilor române“ și unul dintre cei mai înimoși și fruntași bărbați a vieții noastre bisericești din București, a declarat următoarele:

În capitală patru mari grupări legale: Asociația generală a clerului ortodox din România, Soc. clerului român „Ajutorul“, Soc. ortodoxă națională a femeilor române și Soc. studenților în teologie din București, de îndată ce s'a anunțat intenția guvernului de a încheia concordatul cu Vaticanul, s'au întrunit și au hotărât să lupte contra concordatului.

Aceste asociații luptă nu pentru un concordat mai favorabil României, ci, principal, contra concordatului.

La aceste asociații s'au alăturat foarte numeroși români creștini ortodoxi, din iubire și interes pentru țară și biserica ei dominantă și din obligația pe care o impune art. 22. al. 6 din noua Constituție, al cărui cuprins e bine să-l reamintim și aci: „În tot regatul României biserica creștină ortodoxă va avea o organizație unitară cu participarea tuturor elementelor ei constitutive, clerici și mireni“.

Până să vie legea de organizare a bisericii ortodoxe, suntem datori totuși, în baza acestui principiu constituțional, să apărăm biserica noastră strămoșească, nu ca dogmă, ci ca biserică dominantă a statului, pentru că numai această biserică, care a creat neamul românesc, apoi principatele politice românești, vechiul regat și în sfârșit România-Mare, numai ea poate asigura în viitor ființa politică și etnică și dezvoltarea României noastre.

În prima adunare s'a numit un comitet de acțiune, din care fac parte și mi s'a făcut cinstea să fiu ales secretarul acestui comitet.

Chiar după prima moțiune, în toată țara a pornit o acțiune foarte vie contra concordatului. Deodată s'au ridicat glasurile a 20.000 preoți români ortodoxi și ale tuturor păstoritorilor lor, pe cari i-au chemat la luptă pentru apărarea bisericii, căci încă odată, preoți și mireni, luptăm ca cetățeni români pentru apărarea statului și a bisericii, ca instituție a statului.

Acest glas exprimând o voință clară și hotărâtă a ajuns la guvern prin mitropolitii și episcopii noștri și direct prin delegații noștri. Și guvernul a înțeles și a oprit plecarea la Roma a delegatului său, d. C. Banu, și a decis să aducă imediat înaintea Corpurilor legiuitoare legea de organizare a bisericii ortodoxe și legea cultelor minorităților.

Niciodată nu vom uita, toți românii, că ziarul „Universul” și de astădată a dat cel mai neprețuit ajutor luptei noastre, căci numai mulțumită faptului, că „Universul” este citit zilnic de marea suflare românească, am putut obține, chiar dela început, această satisfacție.

Pe lângă argumentele arătate până astăzi, adaug:

1) Concordatul va cuprinde și pe românii uniți, pentru că așa vor clericii uniți. Poporul român unit nu-l vrea; el ar voi bucuros să se întoarcă la religia strămoșească ortodoxă; dar din nefericire, e împiedecat prin teroarea religioasă. Românii uniți sunt însă trup și suflet din trupul și sufletul neamului nostru ortodox, din care au fost rupți prin înșelăciune de către catolici la 1691. Orice act făcut prin înșelăciune și violență e însă nul de drept. De aceea noi, neamul românesc întreg, nu am recunoscut și nu trebuie să recunoaștem nici odată „Unirea”, cum nu am recunoscut stăpânirea prin forță, dar fără drept, a ungarilor asupra Ardealului nostru, cum n'am recunoscut răpirea prin forță a Bucovinei și a Basarabiei, ceea ce ne-a dat dreptul să le revendicăm la 1916, tot așa nu trebuie să recunoaștem cu nici un preț „Unirea”, căci am pierde definitiv dreptul de a readuce pe acești frați iubiți, când va suna ceasul.

Ori, tocmai acest lucru îl vrea clerul român unit: Prin concordat, guvernul român să recunoască față de Papa dela Roma — șeful uniților, cum îl numește mitropolitul Suciului dela Blaj — că românii uniți îi aparțin adică „Unirea” a fost un act valabil.

Cu nici un preț, nu trebuie să facem acest lucru.

2) Catolicii din România aparțin astăzi la 3 naționalități, anume: românii uniți, ungurii și germanii; se mai adaogă fracțiuni mici de sârbi și ruteni.

Germanii și ungurii sunt dușmani declarați ai statului român. Ei sunt constituiți în partidul german și partidul ungar; celelalte fracțiuni sunt libere până astăzi. Deși nu sunt periculoși prin îndrăzneala lor, cât timp sunt divizați, ei nu reprezintă un prea mare pericol.

Iată însă, că tot clerul român unit ia inițiativa și cere formarea unui partid clerical catolic, format din toți catolicii din țară, fără osebire de naționalitate și ascultând de șeful său de drept, Papa dela Roma, care nu e român, care va face politica interesului său, nu pe al țării noastre și care va fi servit în această politică de fanatismul preoților catolici și de imensele averi ale bisericilor catolice, cari numai în țară la noi sunt de cel puțin 15 miliarde lei!

Partidul clerical catolic este cerut formal de catolici prin ziarul lor „Albina” Nr. 38 din 26. II. 1924 în articolul „Adevăratul remediu”. În acest articol, pe care regret, că nu-l pot reproduce aci din lipsă de spațiu, „Albina” constată, după „Sentinela catolică”, că drepturile catolicilor moldoveni sunt călcate în picioare și cere formarea partidului clerical catolic în următoarele cuvinte: Să sperăm dar, că observația „Sentinei catolice” va face și pe alții să ajungă la aceeași constatare și în sfârșit se vor pune toți pe lucru, lăsând guvernamentalismul nemărginit și politica de partid în grija altora.

Cum însă partidul politic este o formație liberă, în care nu poți aduce oamenii cu sila; cum catolicii vor să nu le scape nici unul, ei cer concordatul pentru că acesta e o formație obligatorie pentru toți catolicii și ei îi va unui sub un singur șef, care prin concordat îi înregimentează și în partidul clerical catolic, cu șef străin. Intreb pe toți românii, și îndeosebi pe partidul liberal, dacă vede vre-un folos pentru țară, ca față de actualele noastre forțe politice, fărămițite în partide mici, să se ridice acest partid clerical catolic cu șef străin, cu sentimente dușmănoase, servit de oarba disciplină catolică și de imensele lor averi bisericesti?

Noi răspundem hotărît, nu!

Pentru aceste două motive suntem, principal, contra concordatului.

Biblioteca populară „I. G. Bibicescu din T. Severin.

Încă în a. 1921, prin înțelepciunea și dărnicia venerabilului bătrân mehedintean I. G. Bibicescu, fost guvernator al „Băncii Naționale”, s'a înființat la T. Severin biblioteca populară, care poartă numele întemeitorului său.

Prin stăduința comitetului de direcție, format din fruntașii intelectualilor noștri din T. Severin, această fundațiune culturală desvoltă o activitate febrilă întru răspândirea cărților bune între popor. Nu s'a mărginit numai la hotarele înguste ale județului Mehedinți, ci a trecut și în Bănatul nostru.

Din darea de seamă pe a. 1923, pe care acum' nu demult a publicat-o comitetul de direcție, vedem, că Biblioteca populară „I. G. Bibicescu” a înființat peste 50 biblioteci sătești în Mehedinți și 9 în Băriaț. Considerând, că fiecare bibliotecă cuprinde 400 volume, s'au împărțit în total 24.000 volume.

Tot din darea de seamă pe a. 1923 aflăm, că veniturile bibliotecii (din darurile benevole ale instituțiilor și particularilor, precum și din cotizațiile de câte 20 Lei ale membrilor societari ai bibliotecii) au fost: 181.578 Lei, din care sumă s'au cheltuit Lei 54.567'85 pentru cărți și mobilier (dulapuri) pe seama bibliotecilor sătești. Observăm, că în cursul lunii Ianuarie a. c. s'au cumpărat cărți pentru bibliotecile sătești în valoare de Lei 35.250, iar pentru biblioteca centrală în valoare de Lei 12.920'75.

Este interesant a ști, că cetitorii bibliotecii centrale, dela cei 5762 cetitori din anul prim, în anul al 3-lea au crescut la aproape 12.000. În cursul anului 1923 la cele 39 biblioteci sătești din jud. Mehedinți s'au citit 8510 volume de către 5089 cetitori, iar la cele 9 biblioteci din Băriaț (dela una n'a sosit raport) s'au citit 1389 volume de către 1255 cetitori.

Observăm, că bibliotecile înființate în Băriaț sunt în următoarele comune: Iablanița, Eșelnița, Teregova, Prilipeț, Rusca, Cornereva, Mehadia, Moldova-nouă, și Timișoara (Asociația funcționarilor și lucrătorilor C. F. R. dela Regionala I).

Datele de mai sus grăiesc dela sine și vor convinge și pe cei mai neîncrezători în succesul acestei biblioteci. Era o necesitate, ca să dăm țaranului în mână cărți bune și folositoare, menite a-i îndruma sufletul spre calea adevărului, cinstei și a muncii. Și Biblioteca populară „I. G. Bibicescu” s'a achitat până acum cu demnitate de sarcina ce a luat asupra sa, căci cele peste cincizeci de biblioteci sătești, înființate de dânsa, sunt tot atâtea „făclii culturale, cari vor încălzi inimile și vor lumina sufletele însetoșărilor și flămânzilor de lumină”.

Actualul comitet de direcție, — în fruntea căruia se află inimosul bărbat, Teodor Costescu, fostul director al liceului „Traian“, căruia atâtea lucruri frumoase și bune are să-i mulțumească Severinul și Mehedinții, — este garanța, că din oficiul acestei instituțiuni se va răspândi slova românească și cartea între popor, până în cele mai îndepărtate colțuri, croind astfel un drum larg sufletului românesc și îndreptând moravurile.

Inchinare Basarabiei.

Ați văzut când vine vântul
Și aduce nori de ploaie,
Cum, în drumul lui de rege,
Brazilii munților se 'ndoie?...

Și-ați simțit cum se adună
Greul norilor și-aprinde
Fulgere, prin văi și dealuri
Stâncile cum le desprinde?

... Neamul meu, așa ești astăzi,
Cum erai în totdeauna:
Viforul, ce mulă munții
Și descătușă furtuna;

Tu ești podul cel din basme,
Care trece 'n zbor oștirea,
Când dușmanul stă la pândă,
Să-ți răpească moștenirea!

Și, vedeți, nu suntem singuri
În vâltoarea bătăliei,
Sunt și morții din morminte,
Toți copiii României!

Și pe mii de ani 'nainte
Vin din ceruri ajutoare,
Și armata noastră scumpă
Va fi 'n veci învingătoare...

Voi, muscali, mai știți de Plevna?
Și cunoașteți Mărăștii?
Știți, că Dumnezeu e tată
Numai Nației acestii?...

Basarabia serbează!
Flori la sân, la pălărie!
Toți, în lung și 'n latul țării,
Plâng și râd de bucurie!

Voi, dincolo, peste Nistru
Sunteți mulți, nisipul mării;
Dar, în sufletele voastre,
Uvlă demonul pierzării.

Ați distrus credința voastră
Și la vechile altare
Cailor dați din potive
Și din prestol de mâncare.

Basarabia 'nfrățită
Cu slăvită țara mamă,
Nu mai vrea să vă cunoască,
De stații nu ține seamă!

Este sora noastră dulce
Și-a venit de sărg acasă:
Hoțul, care ne-a furat-o,
Nu mai șade după masă.

Și, de-ar fi să vină iadul,
E 'nzadar, că n'o mai fură:
Noi avem ghiulele 'n tunuri
Și-o să-l ardem peste gură...

București, 6 Aprilie 1924.

Protoiereu Alex. Munteanu.

Ș T I R I

Hirotonire. Cand. de preoție Pavel Topală, fost până acum învățător în Petrovaselo și numit administrator parohial în parohia noastră din Omolița, a fost hirotonit Sâmbătă, în 30 Martie a. c. st. v., întru diacon, iar Duminică, în 31. I. c., întru presbiter.

Deputați sinodali mireni, pe noul period de 3 ani 1924—1926, au fost declarați aleși:

1. în cercul I. Valeaboului: *Dr. Virgil Budințian*, medic în Caransebeș și *Iuliu Vuia*, profesor la școala normală în Caransebeș;

2. în cercul II. Logoj: *Dr. George Dobrin*, avocat, fost prefect în Logoj și *Dr. Petru Maicr*, șef-judecător în Logoj;

3. în cercul III. Zgribești: *Dimătrie Sgăverdia*, șef-contabil diecezan Caransebeș, și *Cornel Mircea*, subrevizor școlar în Logoj;

4. în cercul IV. Făget: *Dr. Iosif Popoviciu*, profesor univ., deputat în Cluj și *Dr. George Gârda*, deputat, avocat în Făget;

5. în cercul V. Coșava: *Simeon Ionașin*, învățător în Margine și *Dănilă Ilișescu*, învățător, revizor școlar de plasă în Făget;

6. în cercul VI. Buziaș: *Dr. Ioan Mercea*, avocat, fost subprefect în Timișoara și *Valeriu Boleanșiu*, primpretore în Deta;

7. în cercul VII. Jebel: *Dr. Vasile Loichiță*, profesor de teologie în Caransebeș și *Dr. Alexandru Iancu*, avocat în Ciacova;

8. în cercul VIII. Ciacova: *Dr. Iuliu Coste*, prefect în Timișoara și *Constantin Diminescu*, proprietar, senator în Ciacova;

9. în cercul IX. Fizeș: *Ioan Penția*, profesor, referent școlar în Caransebeș și *George Popoviciu*, dir. de bancă în Timișoara;

10. în cercul X. Vârșeț: *Gavril Mihailov*, colonel în pens. în Vârșeț și *Gavril Butoarcă*, jurist în Vârșeț;

11. în cercul XI. Iam: Nu cunoaștem încă rezultatul scrutiniului.

12. în cercul XII. Oravița-montană: *Dr. Petru Cornean*, prefect în Logoj și *Dr. Pavel Linba*, primpretore în Oravița;

13. în cercul XIII. Sasca-montană: Nu cunoaștem încă rezultatul scrutiniului.

14. în cercul XIV. Recița-montană: *Ioan Marilă*, revizor școlar în Logoj și *Cornel Milutinovits*, primpretore în Recița;

15. în cercul XV. Bocșa-montană: *Dr. Aurel Oprea*, consilier-șef-judecător în Bocșa-mont. și *Dr. Alexandru Popoviciu*, avocat în Bocșa-montană;

16. în cercul XVI. Caransebeș: *Ilie Orzescu*, președ. Com. de avere în Caransebeș și *Dr. George Labonțiu*, președ. tribunalului din Caransebeș;

17. în cercul XVII. Teregovă: *Petru Fotoc*, inginer silvic în Teregovă și *Alexandru Buțiu*, profesor-director subst. la școala normală în Caransebeș;

18. în cercul XVIII. *Mehadia*: Valeriu Branișce, fost șef de resort în Logoj și Ștefan Bornuz, inginer silvic în Orșova;

19. în Cercul XIX. *Bozovici*: Iancu Conciatu, deputat, dir. de bancă în Bozovici și Romul Boldea, maior în pens. în Borlovenii vechi;

20. în cercul XX. *Satul nou*: Dr. Ioan Jian, deputat în camera sârbească în Satul nou și Nicolae Meda proprietar mare în Petrovaselo.

† **Dr. Izidor Marcu.** Fostul profesor și canonic în Blaj, Dr. Izidor Marcu, a încetat subit din viață în 8 I. c. Răposatul, unul din fruntașii bisericii gr.-cat., cunoscut și ca scriitor bisericesc, a luat parte la luptele politice ale românilor ardeleni de pe vremea dispărutului regim ungar, ca membru în comitetul central al partidului național. Odihnească în pace!

† **Iancu Ștefănuț,** paroh în Mândruloc, și fost secretar consistorial, a răposat în 30 Martie v. a. c. în etate de 60 ani. Defunctul a fost unul dintre fruntașii clerului nostru din eparhia Aradului și a dezvoltat o activitate bisericească și pastorală dintre cele mai rodnice. — Odihnească în pace!

O donațiune frumoasă. Comitetul de direcție a Bibliotecii populare „I. G. Bibicescu“ din T.-Severin a hotărât, să pună la dispoziția P. S. Sale. Episcopului nostru diecezan Iosif cinci (5) biblioteci sătești de câte 400 volume, împreună cu câte un dulap frumos, pe cari biblioteci P. S. Sa să le distribue parohiilor din comunele, unde va afla de bine.

Luni, în 1/14. Aprilie a. c., delegații comitetului de direcție, dnii: președintele Teodor Costescu și vechiul nostru prieten, prof. St. Paulia, s'au prezentat la P. S. Sa, aducându-i la cunoștință această hotărâre frumoasă a comitetului. În vederea colaborării culturale și a uniunii sufletești ce trebuie să fie între frați, numiții domni, făcându-se ecoul dorinței fraților din Severin, au rugat apoi pe P. S. Sa să binevoiască a face o vizită orașului Severin.

P. S. Sa, vădit emoționat de această atențiune, a mulțumit domnilor delegați pentru cele cinci biblioteci și a promis, că în curând, încă în primăvara anului acestuia, va cerceta Severinul, de care atâtea amintiri plăcute ne leagă încă din vremurile de urgie.

Vizita „Asociațiunii“ la București După vizita făcută de Centrala „Caselor Naționale“ la Sibiu, dl Vasilie Goldiș, președintele „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român“, a anunțat instituțiunii „Caselor naționale“ vizita sa culturală la București, pentru zilele de 31 Mai și 1, 2, și 3 Iunie a. c.

Asemenea vizite între societățile noastre culturale îndreptate în sensul de a ne consolida sufletește, trebuie să înveselească inima tuturor cetățenilor.

Din raiul sovietelor. Guvernul sovietic a trimis în judecată 18 profesori universitari, acuzați de uneltiri contrarevoluționare. Sunt temeri, că vor fi condamnați la moarte.

Guvernul francez, alipindu-se la cererea universităților franceze, a intervenit în favorul profesorilor și a cerut grațierea lor, arătând, că perderea acestor oameni va fi resimțită de opinia publică mondială drept o micșorare a patrimoniului intelectual.

Guvernul francez va face demersuri și la guvernul englez și italian, rugându-le să intervină cu toate mijloacele în favorul profesorilor ruși.

Liga culturală și-a fixat congresul din anul acesta 1924 pentru zilele de 4—6 Mai (Sf. George) la Suceava Bucovinei. Numărul secțiunilor Ligii a crescut în timpul din urmă, cu deosebire la sate.

Închiderea școlilor creștine din Turcia. Guvernul turcesc a hotărât închiderea școlilor străine din Turcia, care n'au îndepărtat din clase icoanele.

Autonomia Macedoniei. Comitetul Alianței universale pentru apropierea și înfrățirea popoarelor prin biserică și-a terminat lucrările la Oxford. Delegații bulgari au cerut, ca Alianța să se declare pentru autonomia Macedoniei. Adunarea a respins, în unanimitate, propunerile bulgare, acceptând rezoluția propusă de delegatul jugoslav Georgevici. Rezoluția adoptată recomandă guvernului din Sofia executarea și respectarea tratatului dela Neuilly.

Bibliografie.

A apărut:

„Biserica Ortodoxă Română“, revista Sf. Sinod. Anul 42, Seria II, nr 3 (516) (Martie 1924). București. Abonament anual: 100 Lei.

„Revista Teologică“, organ pentru știința și viața bisericească, sub patronajul I. P. S. Sale Arhiep. și Mitrop. Nicolae al Ardealului. Anul XIV, nr. 4 (Aprilie 1924). Sibiu. Abonament anual: 80 Lei.

„Luminătorul“, revista bisericii din Basarabia. Anul LVII, nr. 10 (1 Aprilie 1924). Chișinău. Abonament: ?

„Cultura Creștină“, revistă lunară. Anul XIII, nr. 4 (Aprilie 1924). Blaj. Abonament anual: 100 Lei.

„Cosinzeana“, revistă ilustrată. Anul VIII, nr. 7 (5 Aprilie 1924). Cluj. Preț: 10 Lei.

„Ramuri“, — Drum drept“, apare sub direcția dlui prof. N. Iorga. Anul XVIII, nr. 8 (15 Aprilie 1924). Craiova. Preț: 5 Lei.

„Grafica Română“, revistă pentru dezvoltarea artelor grafice. Anul II, nr. 14 (Febr. 1924). Craiova. Abonament anual: 120 Lei.

„Statul și Biserica“, cuvântare rostită în Senat de dl. Al. Lapedatu, ministrul cultelor, ca răspuns P. S. Episcop Vartolomeiu al Râmnicului-Noulin-Severin asupra situației și trebuințelor clerului și bisericii române. București, Tipografia cărților bisericești. Preț: ?

La Tipografia și Librăria Diecezană, Caransebeș
au sosit diferite **obiecte bisericești:**
cădelnițe, candelă, potire, discuri,
stelute, sfeșnice, etc.

CONCURSE.

La biserica ortodoxă română din Orșova e nușia decât de ocupat postul de cantor, cu obligamentele obișnuite. Preferiți vor fi învățătorii pensionari apți. În lipsa astorfel de reflectanți vor fi admiși și țărani mai isteți, cari vor produce certificat dela vre-un oficiu protopresbiteral ort. român, că sunt apți pentru cantorat.

Retribuția viitorului cantor va fi următoarea:

1. Leafă lunară lei 500.—, eventual locuință în natură și diferența în bani;
2. dela înmormântării cl. I. 50.—, cl. II. lei 30.—, cl. III. lei 15.—;
3. dela comună lei 50.—;
4. dela parastase lei 30.—.

Intru cât reflectantul va fi învățător pensionar, comitetul parohial ia asupra-și angajamentul a-i asigura o ocupațiune laterală, retribuită cu cel puțin 1000 lei lunar; intru cât reflectantul va fi țaran, i-se asigură un serviciu de biuro, retribuit cu cel puțin 800 lei lunar.

Doritori de a ocupa acest post sunt poștiți a se prezenta în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sfta biserică din loc la utrenie și liturgie, spre a-și arăta cunoștințele cantorale.

Orșova, din ședința comitetului parohial ort. român, ținută la 2/15 Martie 1924.

Ing. **St. Bornuz** m. p.
președinte,

V. Balanescu m. p.
notar.

3—3

Const. Dure, m. p.
paroh.

În urma ordinațiunii Venerabilului Conzistor diecezan ddtto 5 Martie 1924. No. 878 B se escrie concurs pentru îndeplinirea parohiei de clasa II.-a din *Rusca-montană*, protopresbiteratul Caransebeșului, cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Foaia Diecezană”

Emolumente:

1.) Salar lunar, deocamdată, 1000 Lei, pentru car alesul va trebui să îndeplinească botezele, cununile și înmormântările simple. Pentru servicii cu pompă, ori de ce natură ar fi ele, credincioșii vor plăti separat după invoiala împrumutată.

2.) Cortel în casa parohială cu supraedificate economice și grădină pentru legume.

3.) Cu timpul, alesul preot va avea în folosință 2 jugere date bisericeii de comisia agrară.

4.) Anual 68 metri cubi lemne de foc, aduse în casă dela Ocolul silvic de stat.

5.) Alte venite accidentale după epitrafir și umbra cu sf. cruce în sume considerabile.

Recurenții vor avea să-și înainteze petițiile de concurs, înscrute cu documentele necesare, P. On. oficiu protopresbiteral în Caransebeș și să se prezinte în vre-o Duminecă sau sărbătoare în sf. biserică, spre a-și arăta dezteritatea în cântare și oratorie.

Rusca-montană, în 24 Martie 1924.

1—3

Comitetul parohial

În conțelegere cu oficiul Protopresbiteral.

LA LIBRĂRIA DIECEZANĂ

se află următoarele cărți

de

Dr. PETRU BARBU

Cărți de Religie pentru școlile primare:

Istorie religioase-morale.

Istorie biblice.

Istorie bisericești.

Catihismul.

Cărți de Religie pentru școlile secundare:

Istoria Testamentului vechiu.

Istoria Testamentului nou.

Istoria bisericească.

Învățătura bisericii creștine ortodoxe: Dogmele,

Morala și Liturgica bisericii.

Carte de Rugăciuni și Cântări bisericești întoc-

mită și tipărită întâia oară cu binecuvântarea Feri-

citului Preasfințit Episcop *Nicolae Popea*.

Elemente de Catihetică sau Metodica Religiei. Ed. II. Arad 1915.

Școala modernă și Religie la noi. Caransebeș, 1916.

Un cuvânt la reformarea învățământului religios. Caransebeș, 1922.

Catehizarea în școlile primare — Cum aș catihiza eu? Caransebeș, 1923.

Isus Hristos, Vieța Mântuitorului lumii istorisită cu cuvintele Sfintei Scripturi. Edițiunea III, București, 1916.

Proprietatea
Consistorului diecezei ort.
române a Caransebeșului.

VILA DOBOȘAN
din Băile Erculane

Otel cu bun renume aproape de centru. ● A p a d u c t, lumină electrică, serviciu prompt, prețuri moderate. ● Regiune romantică de o frumusețe rară. ● Vila stă oaspeților la dispoziție începând cu 1 Mai până la sfârșitul lui Octombrie. ● Informațiuni dă: **Administrația „Vilei Doboșan”** în Băile Erculane.

„SEVERINEANA“ SOCIETATE COMERCIALĂ PE ACȚII ÎN CARANSEBEȘ.

Convocare.

P. T. Domnii acționari ai Societății comerciale pe acții „SEVERINEANA“ din Caransebeș se convoacă la a

XXV. adunare generală ordinară,

care se va ține **Vineri în 2 Mai 1924 st. n. la 10^{1/2} ore a. m.** în sala Cassei de păstrare „Sebeșana“ în Caransebeș cu următoarea:

ORDINE DE ZI:

1. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere despre gestiunea anului societar 1922—23 și aprobarea bilanțului.
2. Darea absoluturului pe anul de gestiune 1922—23.
3. Esmiterea alor doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în această adunare.
4. Propunerea direcțiunii și decideră asupra menținerii sau disolvării societății.
5. Eventuale propuneri.
6. Schimbarea unor paragrafi din statute.
7. Sortarea alor doi membri din direcțiune și alegerea alor patru membri în direcțiune, precum și alegerea comitetului de supraveghiere.

Caransebeș, 13 Martie 1924.

Direcțiunea.

Observare. Vot deciziv la adunarea generală au numai acei acționari, cari cel puțin cu 3 zile înainte de adunarea generală au depus la societate acțiunile transcrise pe lei cel puțin cu 3 luni înainte de adunarea generală (§. 25) și eventual documentul de plenipotență subscriș de noi martori.

ÎNCHEIEREA CONTURILOR

pe anul societar 1922—23 (1 Iulie 1922—30 Iunie 1923).

ACTIVA	CONTUL BILANȚ		PASIVA	
	Lei	bani		
Cassa în numerar	65.108	24	Capital societar	58.500
Efecte	80.900	—	Acționari emisiunea II-a	14.050
Mărfuri	2,483.194	51	Fond de rezervă	58.518
Casele proprii	62.580	—	Fond de rezervă de dare	16.000
Debitori	460.916	55	Lombard	11.490
Poziții transitoare	3.130	50	Creditori	3,323.364
Mobilier și investiții	20.000	—	Dividende neridicate	7.299
Perdere pro anul 1922—23	329.675	82	Poziții transitoare	16.284
	3,505.505	62		3,505.505

SPESE	CONTUL PROFIT ȘI PERDERE		VENITE	
	Lei	bani		
Interese	274.741	69	Profit transpus	5.000
Salare	182.924	—	Venite dela mărfuri	233.352
Dare	75.092	06	„ „ efecte	3.400
Chirie și spese	43.285	71	„ „ casele proprii	10.900
Descrieri	6.784	65	Descrieri	499
	582.828	11	Perdere pro anul 1922—23	329.675
				582.828

Caransebeș, la 30 Iunie 1923.

Pentru cantabilitate:

Dr. Nicolae Ionescu m. p.
președinte.

Filip Pop m. p.

Sin. Bistreanu m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere am examinat contul prezent al bilanțului, precum și cel al venitelor și speselor și confruntându-le cu registrele principale și auxiliare le-am aflat cu acelea în consonanță și exacte.

Spiridon Șandru m. p.
președinte.

Martin Vernichescu m. p.

Ioan Dobromirescu m. p.

Nicolae Gavrilă m. p.